

BELGISCH ARBITRAGEHOF VOOR DE SPORT

ARBITRALE UITSpraak

Zaak 205/20

Arbitragecollege samengesteld, in toepassing van artikel 14.3 van het arbitragereglement van het BAS, uit:

De heer Joris DE TOLLENAERE, voorzitter en de heren Thomas VUYLSTEKE en Guy HERMANS, arbiters;

Zitting woensdag 05.08.2020 (via videoconferentie)

INZAKE:

De heer **Ishan SOGUTCU**, geboren te Genk op 19-08-1987, wonende te 3600 Genk, August Collonstraat 5,

Eiser,

Raadsman: Mr. Geert Lambeets, kantoorhoudende te 3800 Sint-Truiden, Zoutstraat 34/301.

TEGEN :

De **VZW KONINKLIJKE BELGISCHE VOETBALBOND**, met maatschappelijk zetel te 1020 Brussel, Houba de Strooperlaan 145, ingeschreven in het register der rechtspersonen onder het nummer 0403.543.160,

Verweerster,

Raadsman: Mr. Elisabeth Matthys en Mr. Dieter Demuynck, beiden kantoorhoudende te 1000 Brussel, Central Plaza, Loksumstraat 25.

Waren aanwezig op de videoconferentie:

Voor Ishan SOGUTCU: Meester Geert LAMBEETS

Voor de KBVB: Meester Dieter DEMUYNCK en Mevrouw Violaine DESMET, legal manager litigations.

Ter zitting werden geen wrakingsgronden weerhouden ten aanzien van de aangeduide arbiters en geen der partijen heeft bezwaar tegen de publicatie van de uitspraak.

I. FEITEN EN VOORGAANDEN

I.1

De heer SOGUTCU nam als speler-lid van MIJN GENK 1963 op 5 maart 2020 deel aan een wedstrijd tegen Ytmt MECHELEN AAN DE MAAS in vierde provinciale Limburg FUTSAL. MIJN GENK 1963 zou op dat moment in strijd geweest zijn voor de eerste plaats in het klassement in de genoemde afdeling.

Tegen het einde van de wedstrijd kreeg de heer SOGUTCU een gele kaart van de scheidsrechter, waarop hij reageerde: *“Is dat het enige wat je kan doen, kaarten geven gij dikzak?”*. De scheidsrechter trok vervolgens de rode kaart, maar de heer SOGUTCU zou geen gevolg gegeven hebben aan de uitsluiting, waarop de scheidsrechter de wedstrijd zou hebben afgefloten.

Nadien ontstond er tumult waarbij wisselerspelers en een deel van de staff van de ploeg MIJN GENK 1963 op het terrein zouden gekomen zijn en de scheidsrechter zouden hebben belaagd. De scheidsrechter kreeg een duw/stoot ter hoogte van de wang en zou hierna gevallen zijn. De scheidsrechter stelde van de incidenten een verslag op, waarin hij noteerde dat hij niet met zekerheid kon zeggen welke speler/persoon hem de duw/stoot had toegebracht.

I.2

Via de gerechtigd correspondent van de club (de heer ERSOY EDEM) werden zowel de club MIJN GENK 1963 opgeroepen, als de heer SOGUTCU en de ploegafgevaardigde van MIJN GENK 1963 (de heer HAMZA Yildiz) voor de zitting van het Provinciaal Comité Limburg van 12 maart 2020.

In de oproepingsbrief van 9 maart 2020 van de heer SOGUTCU staat vermeld dat hij zich diende te verantwoorden voor *”Misplaatste uitlatingen of herhaaldelijke kritiek t.a.v. een (assistent-)scheidsrechter”*.

In de oproepingsbrief van dezelfde datum aan de club staat onder meer vermeld: *“... Speler X die de scheidsrechter een slag gaf dient eveneens verplicht aanwezig te zijn. Gelieve de identiteit van de voor de scheidsrechter onbekende speler voor de zitting mee te delen aan het provinciaal secretariaat en de aanwezigheid van de bewuste persoon ter zitting te bewerkstelligen....”*. Er werd ook vermeld dat de heer HAMZA zich op de zitting van het PC Limburg diende te verantwoorden voor incidenten na de wedstrijd.

Op 10 maart 2020 verzocht het PC Limburg een tweede maal om de identiteit van de betrokken speler, die de slag aan de scheidsrechter zou hebben gegeven, mee te delen.

Ook de scheidsrechter werd opgeroepen tegen de zitting van 12 maart 2020, maar hij liet weten dat hij door overmacht niet aanwezig kon zijn (quarantaine n.a.v. mogelijke corona-besmetting).

De zaak werd behandeld op de zitting van 12 maart 2020, zitting waarop de heer SOGUTCU zou hebben verklaard: *“N. rechtstreeks geduwd, misschien onbewust”*. (NB: volgens de KBVB dient dit gelezen als: *“Is rechtstreeks geduwd, misschien onbewust”*).

Ook getuige Wim VANDERPUTTE, een speler van de club Ytmt Mechelen aan de Maas, werd gehoord en hij verklaarde: *“Ik stond middenin tumult. Genk op het veld gekomen. Proberen iedereen te verwijderen. SR is op de grond geduwd; zou SOGUTCU geweest zijn.”*

Uit geen enkel element blijkt dat tijdens de behandeling van de zaak opmerkingen werden gemaakt over een te korte oproepingstermijn dan wel een schending van de rechten van verdediging wegens onvoldoende voorbereidingstijd.

Het PC Limburg schorste daarop de heer SOGUTCU voor een periode van drie jaar, terwijl zijn club werd veroordeeld tot een boete van € 250 wegens gebrek aan medewerking aan het onderzoek.

I.3

Op 13 maart 2020 werd de beslissing van het PC Limburg betekend aan de heer SOGUTCU en hierin werd onder meer vermeld: *“Mogelijkheid tot beroep: Artikel 1768.1 van het Bondsreglement - Beroep tegen een beslissing van het PC Limburg wordt door alle belanghebbende partijen per e-mail ten laatste ingesteld voor 12:00 uur van de derde kalenderdag volgend op de betekening van de genomen beslissing aan de gerechtigde correspondent van de club van de gesanctioneerde....”*

Concreet betekende dit, volgens deze mededeling, dat het beroep diende te worden ingesteld ten laatste op 16 maart 2020, 12:00 uur.

Op 17 maart 2020 stelde de heer SOGUTCU hoger beroep in tegen de beslissing van 12 maart 2020.

Volgens de KBVB werd dit hoger beroep bijgevolg laattijdig ingesteld.

De heer SOGUTCU is het hiermee niet eens (zie verder).

Nadat men op 20 maart 2020 aan de heer SOGUTCU liet weten dat zijn beroep niet ontvankelijk was en dat, ingeval van verderzetting van de procedure, uiterlijk op vrijdag 27 maart 2020 het inschrijvingsgeld van € 100 moest betaald worden, liet zijn raadsman op 25 maart 2020 weten dat het beroep moest worden verdergezet.

Op 3 april 2020 werd het inschrijvingsgeld van € 100 betaald.

I.4

Hangende het beroep, en meer bepaald op 27 april 2020, leverde de heer TUGAY CIFCI, staflid van MIJN GENK 1963, een verklaring af waarin hij onder meer schreef: “... *Onmiddellijk na het fluitsignaal renden wisselers van de Genkse club en ik, Tugy Cifci, schreeuwend het voetbalterrein op met als doel de scheidsrechter te dreigen.... Op dat moment wou I. SOGUTCU mij ervan weerhouden fysieke agressie te tonen. Ik sleurde hem mee tot bij de scheidsrechter. Ik heb de scheidsrechter een stevige stoot gegeven ter hoogte van zijn wang wat er voor zorgde dat hij viel op de grond. Hij bleef op de grond zitten tot de politie en verzorging ter plaatse was.... Ook wil ik hierbij duidelijk maken dat de voetbalspeler Ishan SOGUTCU, onterecht beschuldigd werd.*”

Twee dagen na deze verklaring, en meer bepaald op 29 april 2020, stelde de raadsman van de heer SOGUTCU een evocatieverzoek in tegen de beslissing van het PC Limburg van 12 maart 2020, waarbij hij zich steunde op de genoemde verklaring van 27 april 2020.

Op dezelfde dag (29 april 2020) kreeg de heer SOGUTCU bericht dat zijn hoger beroep behandeld zal worden op 6 mei 2020. De behandeling gebeurde op de zittingen van 6 mei 2020 en 12 mei 2020, waarbij de heer SOGUTCU en de heer TUGAY Cifci aanwezig waren.

Op 20 mei 2020 verklaarde het beroepscomité VV het hoger beroep van de heer SOGUTCU onontvankelijk, onder meer op grond van volgende motivering:

“Overeenkomstig artikel VI786 moet het beroep tegen een beslissing van het Provinciaal Comité per e-mail worden ingesteld ten laatste voor 12:00 uur van de derde kalenderdag, volgend op de betekening van de genomen beslissing aan de gerechtigde correspondent van de club van de gesanctioneerde....

Het Beroepscomité VV stelt vast op basis van de stukken in het dossier dat het hoger beroep werd ingesteld per aangetekend schrijven dd. 17.03.2020, met name de vierde kalenderdag na de betekening van de beslissingen aan de gerechtigde correspondent van Mijn Genk 1963, dewelke via E-kickoff plaatsvond op 13.03.2020....

Het Beroepscomité stelt vast dat het scheidsrechtersverslag uit twee luiken bestaat. Het eerste luik slaat op de rechtstreekse uitsluiting van de speler kort tegen het einde van de wedstrijd. Het tweede luik slaat op de incidenten die ontstonden na het afsluiten van de wedstrijd, waarbij de scheidsrechter werd geslagen zonder de dader te kunnen identificeren. Het staat buiten kijf dat beide luiken verbonden zijn, aangezien zij op dezelfde wedstrijd betrekking hebben en elkaar onmiddellijk opvolgden. Het is dan ook de logica zelf dat beide dossiers, die allebei onder de bevoegdheid van het Comité van het PC Limburg vallen, op dezelfde zitting werden behandeld.

Het staat vast dat partijen zijn verschenen op de zitting van het PC Limburg van 12/3/2020 en dat zij geen enkele opmerking hebben gemaakt over een eventuele miskennis van oproepingstermijnen. Het niet-naleven van een oproepingstermijn is bovendien niet voorgeschreven op straffe van nietigheid. Zelfs al voorzag het Bondsreglement in een nietigheids sanctie – quod non – dan was deze relatief en werd deze verschoond. Geen enkele betrokken partij leed immers belangenschade. Bovendien bewijst

de aanwezigheid van de partijen dat het doel van de oproeping werd bereikt. Ook in zijn mail van 9/3/2020 bevestigt de GC van Mijn Genk 1963 de komst van speler en de voorzitter van de club naar de zitting van 12/3/2020 wat ten overvloede bewijst dat de oproeping geldig gebeurde.

De speler werd op 9/3/2020 niet opgeroepen op basis van verdenking van agressie op de scheidsrechter... Een tweede oproeping was gericht aan afgevaardigde HAMZA Yildiz wegens de incidenten na de wedstrijd en een derde oproep aan speler X, verdacht van de agressie op de scheidsrechter....

Het staat vast dat speler SOGUTCU werd opgeroepen op basis van artikel VI776 (rechtstreekse uitsluiting) en het is niet de herkwalificatie van de feiten ter zitting van het PC Limburg en het opleggen van een strafmaat van 3 jaar in toepassing van artikel B1908, die kan leiden tot een verlenging van de beroepstermijnen. Overeenkomstig artikel VI786 diende het hoger beroep derhalve te worden ingesteld ten laatste om 12:00 uur van de derde kalenderdag volgend op de betekening van de getroffen beslissing, dit wil zeggen ten laatste op 16/3/2020 om 12:00 uur.

Tenslotte kan niet worden betwist dat het inschrijvingsrecht op 3/4/2020 werd overgeschreven, daar waar het overeenkomstig artikel B1768 voor 27/3/2020 diende te worden betaald. Artikel B1768 bepaalt in punt 21 dat een beroep slechts ontvankelijk is mits betaling van het inschrijvingsrecht en in punt 24 dat het beroep zonder gevolg wordt geklasseerd indien het inschrijvingsrecht niet binnen de zeven dagen vanaf de betekening op het credit van de KBVB staat. Bovendien stelt artikel B1703 dat een vordering slechts ontvankelijk is als het inschrijvingsrecht is betaald.”

I.5

Op 2 juni 2020 verklaarde de evocatiecommissie het verzoek van de heer SOGUTCU onontvankelijk en motiveerde onder meer:

“Evocant voert als enig middel aan dat het door Tugay Cifci, stafmedewerker –T2 van Mijn Genk 1963, op 27/4/2020 geschreven verklaring een nieuw feit is....

Uit de chronologische procedurele voorgaande blijkt:

- dat het tuchtcomité PC Limburg huidig evocant een schorsing van 3 jaar voor alle activiteiten binnen de KBVB met ingang van 13/3/2020 heeft opgelegd;*
- dat huidig evocant tegen deze beslissing op 17/3/2020 hoger beroep heeft aangetekend;*
- dat de heer Tugay Cifci (T2 van de club van evocant) op 27/4/2020 ingeschreven verklaring heeft opgesteld waarin hij verklaarde dat niet speler Ishan SOGUTCU, maar hij zelf de scheidsrechter een stevige stoot heeft gegeven;*
- dat op 29/4/2020 het verzoek tot evocatie werd neergelegd;*
- dat op 6 en 12/5/2020 het beroep door het Beroepscomité VV werd behandeld tijdens een videoconferentie waaraan op 6/5/2020 onder meer de heer Tugay Cifci als getuige deelnam;*
- dat het Beroepscomité VV op 20/5/2020 het hoger beroep ontvankelijk heeft verklaard;*

Uit dit alles blijkt dat de beslissing van het PC Limburg Vlaanderen het voorwerp van een hoger beroep was, dat het Beroepscomité VV kennis kon nemen van het zgn. ‘nieuw feit’ en dat de in hoger beroep gewezen beslissing de laatste genomen beslissing is, zodat in die omstandigheden de beslissing van het PC Limburg niet meer kan geëvacueerd worden. Het verzoek tot evocatie is derhalve onontvankelijk.”

I.6

Op 16 juni 2020 stelde de heer SOGUTCU een arbitrageprocedure in voor het BAS.

II. DE BEVOEGDHEID VAN HET BAS

De bevoegdheid van het BAS staat niet ter discussie, zij het dat er wel discussie is over de omvang van deze bevoegdheid. Volgens de KBVB heeft het BAS slechts een marginale toetsing in zijn bevoegdheid en dient zij de zaak, voor zover het verhaal bij het BAS gegrond zou bevonden worden, terug te verzenden naar de evocatiecommissie.

Volgens de heer SOGUTCU zou het BAS kunnen beslissen dat hem geen straf mag worden opgelegd, pas ondergeschikt dat het BAS de zaak dient terug te zenden naar het PC Limburg.

Beoordeling: zie verder

III. DE VORDERINGEN VAN PARTIJEN

III.1

De heer SOGUTCU vordert bij besluiten:

*“Het beroep van concludant ontvankelijk en gegrond te verklaren;
Dienvolgens de beslissing van de evocatiecommissie, zoals gepubliceerd op 10/6/2020, en hieruit volgens de beslissing van het Beroepscomité van de KBVB van 20/5/2020 en van de beslissing van het PC Limburg van 12/3/2020, te vernietigen;
Te zeggen voor recht dat er geen sanctie kan worden opgelegd aan concludant;
In ondergeschikte orde: alleszins te zeggen voor recht dat de beslissing van de evocatiecommissie van 10/6/2020 dient vernietigd en de zaak terug te zenden naar het PC Limburg teneinde de oordelen, rekening houdend met de verklaring van Tugay Cifci dat aanzien dient te worden als een nieuw feit. Hierbij dient eveneens rekening gehouden met de veroordeling van Tugay Cifci voor hetzelfde feit, zodat de beslissing van het PC Limburg dient herzien;
de KBVB tot slot te horen veroordelen tot de kosten van het geding...”*

III.2

De KBVB vordert:

“De vordering van de heer SOGUTCU ontvankelijk en minstens ongegrond te verklaren; de heer SOGUTCU te veroordelen tot de kosten van het geding.”

IV. ONTVANKELIJKHEID

IV.1. Diende het verhaal ingesteld tegen de KBVB of tegen VOETBAL VLAANDEREN?

IV.1.1 Standpunt van de KBVB

De KBVB werpt in eerste instantie op dat de beslissingen van het PC Limburg en de beslissing van het Beroepscomité VV (Voetbal Vlaanderen) genomen werden door instanties die niet onder de bevoegdheid van de KBVB vallen, maar door instanties die afhangen van en onder de bevoegdheid vallen van een afzonderlijke rechtspersoon met eigen werking en eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden, met name Voetbal Vlaanderen VZW. De KBVB verduidelijkt dat het gaat om een dossier dat betrekking heeft op de provinciale reeksen van het FUTSAL.

De KBVB argumenteert in dat verband:

*“Wat (i) de vernietiging van de drie litigieuze beslissingen betreft, dient vooreerst te worden vastgesteld dat twee van deze beslissingen (met name de beslissing van het Provinciaal Comité Limburg en de beslissing van het Beroepscomité Voetbal Vlaanderen) genomen werden door instanties die niet onder de bevoegdheid van de KBVB vallen, maar door instanties die afhangen van (en onder de bevoegdheid vallen van) een afzonderlijke rechtspersoon met een eigen werking en eigen bevoegdheden en verantwoordelijkheden, met name Voetbal Vlaanderen VZW. Het betreft immers een dossier dat betrekking heeft op de provinciale reeksen van het Futsal. Deze competities vallen onder de uitsluitende bevoegdheid van Voetbal Vlaanderen (zie artikel F1501.13 Bondsreglement Futsal (**stuk 23**)). De KBVB kan niet verantwoordelijk zijn voor instanties die niet onder haar bevoegdheid vallen (enkel Voetbal Vlaanderen kan aangesproken worden voor de beslissingen die haar instanties nemen). De betwistingen die voortvloeien uit de door haar georganiseerde competities vallen onder de bevoegdheid van Voetbal Vlaanderen (artikel B204.3 Bondsreglement (**stuk 22**)).*

Dat de bovengenoemde beslissingen genomen werden door instanties die ressorteren onder de bevoegdheid van Voetbal Vlaanderen, blijkt o.a. uit het Bondsreglement zelf:

- *In artikel V256 van het Bondsreglement wordt er verwezen naar de “Provinciale Comités van de Voetbal Vlaanderen provincies”;*

- *In artikel V262 van het Bondsreglement wordt er een onderscheid gemaakt tussen het nationaal Beroepscomité KBVB, het regionaal Beroepscomité Voetbal Vlaanderen en het regionaal Beroepscomité ACFF. In deze zaak oordeelde het Beroepscomité Voetbal Vlaanderen – en niet het Beroepscomité KBVB – in graad van beroep over de in eerste aanleg genomen beslissing door het Provinciaal Comité Voetbal Vlaanderen (artikel V262.32 Bondsreglement (stuk 22)).*

Deze bepalingen uit het V-boek (Amateurvoetbal) worden overeenkomstig artikel F101 Bondsreglement Futsal integraal van toepassing verklaard op het Futsal (stuk 23, p. 9). Futsal maakt deel uit van het Amateurvoetbal waarvoor in principe Voetbal Vlaanderen reeds sinds meer dan 10 jaar bevoegd is.

Bovendien worden zowel het Beroepscomité Voetbal Vlaanderen, als het Provinciaal Comité Limburg op de website van Voetbal Vlaanderen vermeld onder comités en commissies van Voetbal Vlaanderen (stuk 26). Het feit dat deze instanties opgenomen worden in het V-boek (of het A-boek voor het ACFF), wijst er net op dat zij onder de bevoegdheid van de vleugels VV en/of ACFF vallen en niet onder de bevoegdheid van de KBVB. Dat er in het B-boek een algemene verwijzing zou staan naar deze instanties doet daar geen afbreuk aan, aangezien het B-boek een algemeen boek is dat – behoudens andersluidende bepaling – van toepassing is op de vleugels (artikel V23 Bondsreglement).

De ten aanzien van de KBVB ingestelde vorderingen tot vernietiging van de beslissingen van het Provinciaal Comité Limburg en het Beroepscomité Voetbal Vlaanderen zijn dan ook onontvankelijk of minstens ongegrond.”

IV.1.2 Standpunt van de heer SOGUTCU

Volgens de heer SOGUTCU ressorteren zowel de evocatiecommissie als het beroepscomité en het provinciaal comité wel degelijk onder de KBVB, dewelke een koepelorganisatie is, terwijl de disciplinaire en rechtsprekende bevoegdheid toekomt aan de Bondsinstanties, die onder de bevoegdheid van de KBVB vallen. (artikelen B111.1, B101.1 en B202 Bondsreglement).

De heer SOGUTCU voegt eraan toe dat Voetbal Vlaanderen enkel bevoegd is voor de organisatie van de competitie en niet voor de disciplinaire handhaving. (art. F1501)

Meer bepaald argumenteert de heer SOGUTCU:

“In strijd met hetgeen de KBVB wil voorhouden ressorteren zowel de evocatie- (wat op zich niet betwist wordt door de KBVB) en beroepscomité alsmede het provinciaal comité Limburg wel degelijk onder de KBVB:

- *concluant verwijst hieromtrent vooreerst naar artikel B111.1 bondsreglement: ‘met bond in al zijn samenstellingen wordt steeds de KBVB bedoeld’;*
- *KBVB is de koepelorganisatie, zoals blijkt uit de vermeldingen op elke pagina bovenaan het bondsreglement en ook vermeld in artikel B101.1 (‘ KBVB en haar*

deelorganisaties’) waaruit blijkt dat VV deel uitmaakt van de KBVB. Trouwens heeft de KBVB de betreffende comités opgericht.

- *Voorts stelt artikel B202 dat de disciplinaire en rechtsprekende bevoegdheid toekomt aan de Bondsinstanties. De bondinstanties, d.i. de instanties die onder de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de KBVB vallen, staan expressis verbis vermeld in artikel B204 van het Bondsreglement. Hier staan de Provinciale Comités en de Beroepscomités als specifieke instanties van de KBVB vermeld. Verder in dit artikel wordt onder punt 3 melding gemaakt van de subgroepen Voetbal Vlaanderen en ACFF, waarbij echter noch de provinciale comités, noch de beroepscomité’s vermeld worden, doch enkel de controlecommissie en de geschillencommissie voor het amateurvoetbal.*
- *Voetbal Vlaanderen is enkel bevoegd voor de ‘organisatie van de competitie’ en niet voor de disciplinaire handhaving. (art. F1501).*

Het mag dan ook duidelijk zijn dat ook het Beroepscomité VV en het PC Limburg onder de bevoegdheid van de KBVB en ressorteren en de vordering ontvankelijk is.

Minstens bestaat er geen betwisting over het feit dat alleszins de Evocatiecommissie (dewelke overigens op dezelfde plaats en wijze als het PC Limburg en het Beroepscomité VV vermeld wordt onder punt 2. ‘Andere instanties’ van art. B204) onder de KBVB valt zodat de eis alleszins ontvankelijk is; immers betreft huidige vordering de nietigverklaring van de voormelde beslissing van de Evocatiecommissie.

Concluant verwijst ter staving van haar stelling naar een recente beslissing van het BAS gekend onder ARB 200/20 waarin de KBVB hetzelfde argument hanteerde, doch hun stelling werd afgewezen: ‘Het arbitraal college deelt de visie van ASV GEEL, meer bepaald dat, doordat de Evocatiecommissie een instantie is binnen de KBVB, waarvan VV in dit dossier gebruik heeft gemaakt, de vordering van ASV GEEL ontvankelijk moet worden bevonden, zowel ten aanzien van VV als ten aanzien van de KBVB. Beiden (zowel VV als de KBVB) dragen immers verantwoordelijkheid voor de instanties die zij structureel oprichtten of aanwenden’”.

IV.1.3 Beoordeling

Het arbitraal college stelt vast dat de vordering van de heer SOGUTCU erin bestaat de beslissing van de evocatiecommissie te vernietigen en daaruitvolgend ook de beslissingen van het PC Limburg en deze van het beroepscomité van de KBVB.

Aangenomen mag worden dat dat laatste een materiële misslag is en er wel degelijk bedoeld werd het beroepscomité VV.

Aangezien evenwel de hoofdvordering zich richt tegen de beslissing van de evocatiecommissie, waaromtrent er tussen partijen geen discussie is dat deze ressorteert onder de KBVB, acht het arbitraal college de ingestelde vordering ontvankelijk voor wat betreft de beslissing van de evocatiecommissie van 2 juni 2020.

Het arbitragecollege voegt eraan toe dat deze beslissing van 2 juni 2020 de evocatie betrof tegen de beslissing van het PC Limburg van 12 maart 2020.

IV.2 De discussie over de omvang van de beoordelingsbevoegdheid van het BAS

Volgens de KBVB beschikt het BAS, zoals hoger gezegd, slechts over een marginaal toetsingsrecht zodat, voor zover het verhaal van de heer SOGUTCU gegrond zou worden bevonden door het BAS, de zaak enkel voor herbehandeling kan worden teruggestuurd naar de evocatiecommissie.

Dit laatste blijkt niet overduidelijk uit de besluiten van de KBVB, doch werd ter zitting op deze manier gepleit en verduidelijkt.

De heer SOGUTCU antwoordt hierop dat het BAS effectief slechts over een marginaal toetsingsrecht beschikt, maar dat de huidige discussie de grond van de zaak raakt en niet de ontvankelijkheid (met verwijzing naar BAS Arbitrage 202-203-204/20, inzake WAASLAND-BEVEREN tg. KBVB, PRO LEAGUE e.a.).

Evenwel stelt de heer SOGUTCU evenzeer dat het BAS kan oordelen, na vernietiging van de bestreden beslissing(en) dat hem geen straf kan worden opgelegd.

Beoordeling:

Het arbitraal college volgt op dit punt de stelling van de heer SOGUTCU dat de beoordelingsbevoegdheid een element is dat de grond van de zaak raakt.

Dit zal aldus ten gronde beoordeeld worden in zoverre de vordering (deels) gegrond zou verklaard worden.

V. TEN GRONDE

V.1 Het (beweerd) niet-respecteren van de termijnen (oproepingstermijn en beroepstermijn)

De heer SOGUTCU argumenteert:

- in eerste instantie dat hij voor de zitting van het PC Limburg slechts werd opgeroepen per e-mail van 9/3/2020 om te verschijnen op 12/3/2020 terwijl hij, in toepassing van artikel V1776 - 1778 – 1779, moest opgeroepen zijn ten laatste op 6/3/2020 om 14:00 uur, zodat met andere woorden de reglementair voorgeschreven oproepingstermijn niet werd gerespecteerd;

- in tweede instantie dat hij er rechtmatig van uit mocht gaan dat de gewone procedure van toepassing was en de beroepstermijn bijgevolg zeven dagen betrof, zodat het aanhouden van een beroepstermijn, voorgeschreven in artikel V1786, een ernstige schending van de rechten van verdediging zou inhouden.

Beoordeling:

Voor wat de oproepingstermijn voor de zitting van het PC Limburg betreft, sluit het arbitragecollege zich aan bij de oordeelkundige redenering van het beroepscomité van 20 mei 2020, hoger geciteerd (punt I.4).

Het arbitraal college stelt vast dat de heer SOGUTCU op de zitting van het PC Limburg aanwezig was zodat, zelfs in de veronderstelling dat hij op latere datum had dienen opgeroepen te worden, de KBVB op dat vlak alleen maar kan bijgetreden worden wanneer deze vaststelt dat er geen belangenschade is geweest.

Tenslotte stelt het arbitraal college vast dat de beroepstermijn werd meegedeeld in de mededeling van de beslissing (stuk 10 KBVB) zodat de heer SOGUTCU bezwaarlijk kan voorhouden dat hij geen kennis had van de juiste beroepstermijn.

Voor wat de beroepstermijn betreft verwijst het arbitragecollege in de eerste plaats naar de inhoud van de kennisgeving van 13 maart 2020, waarmee de beslissing van het PC Limburg werd medegedeeld, en waarin duidelijk vermeld werd: “*Beroep tegen een beslissing van het PC Limburg wordt door alle belanghebbende partijen per e-mail ten laatste ingesteld voor 12:00 uur van de derde kalenderdag volgend op de betekening van de genomen beslissing aan de gerechtigde correspondent van de club van de gesanctioneerde...*”.

Verder, en in de tweede plaats, sluit het arbitragecollege zich aan bij de motivering in de beslissing van het beroepscomité van 20 mei 2020, hoger geciteerd (punt I.4).

Het arbitraal college stelt samen met de heer SOGUTCU wel vast dat de beroepstermijn extreem kort is, doch dit is geen reden om deze te aanzien als een inbreuk op de rechten van verdediging.

Voor zoveel als nodig kan er worden op gewezen dat deze termijnen ook niet nieuw zijn en al jarenlang aan de verschillende actoren gekend zijn, of zouden moeten zijn.

V.2 De discussie over de herkwalificatie

De heer SOGUTCU argumenteert dat er niet het minste bewijs voorligt dat de oorspronkelijke tenlastelegging, waarvoor hij werd opgeroepen voor het PC Limburg, werd geherkwalificeerd en dat alleszins niet wordt bewezen dat hij hiervan werd verwittigd, zodat zijn rechten van verdediging met de voeten werden getreden.

Beoordeling:

Het arbitraal college stelt vast dat de heer SOGUTCU oorspronkelijk louter was opgeroepen voor feiten die verband houden met misplaatste uitlatingen of herhaaldelijke kritiek t.a.v. een (assistent-)scheidsrechter.

Er kan aldus daaromtrent niets anders worden afgeleid dan dat dit geen oproeping was voor fysieke agressie aan de scheidsrechter.

Uit het zittingsblad en de beslissing van het PC Limburg, alsook uit de ter zitting van het PC Limburg genoteerde verklaring van de heer SOGUTCU, volgt evenwel dat de kritiek als zou de heer SOGUTCU zich niet hebben kunnen verdedigen omtrent feiten m.b.t. agressie ten aanzien van de scheidsrechter niet klopt.

Immers stelt de heer SOGUTCU zelf in zijn aanvullende verklaring dat hij “*n rechtstreeks geduwd*” heeft, maar “*misschien onbewust*”, zodat hem daarover vragen werden gesteld tijdens de zitting/behandeling en hij zich hierop met kennis van zaken verdedigde.

Het arbitraal college neemt aan dat het woord N in de tekst staat voor niet en dat de heer SOGUTCU zichzelf aldus niet zal hebben beschuldigd.

Doch het BAS heeft niet de bevoegdheid om de ernst van de bestraffing te onderzoeken, de correctheid noch de zwaarte ervan. Daarvoor diende tijdig hoger beroep te worden ingesteld.

Het arbitraal college kan, zoals gezegd, alleen vaststellen dat de heer SOGUTCU zich heeft verdedigd ten aanzien van fysiek geweld ten opzichte van de scheidsrechter en aldus ten onrechte voorhoudt dat hij niet wist staande de zitting dat dit onderdeel aan hem aanvullend ten laste gelegd werd.

V.3 De betwisting over de beslissing van de evocatiecommissie

Het arbitraal college stelt vast dat de evocatiecommissie in de verantwoording van haar beslissing vaststelt dat alle ontvankelijkheidsvoorwaarden zijn voldaan.

Naar mening van het arbitraal college evenwel impliceert dit niet automatisch dat het evocatieberoep niet op andere gronden onontvankelijk zou kunnen zijn.

Het arbitraal college volgt de evocatiecommissie waar deze alsnog tot de onontvankelijkheid besluit gelet op het feit dat het voorwerp van de evocatie tegen een beslissing van het PC Limburg verdwenen was gelet op de lopende beroepsprocedure voor het beroepscomité VV waar men zich desgewenst op basis van het beweerde nieuw feit kon verdedigen.

De evocatiecommissie was met andere woorden terecht van oordeel dat het evocatieverzoek vroegtijdig werd ingesteld nu evocatie een buitengewoon rechtsmiddel is dat de intrekking beoogt van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en er tegen de beslissing van het PC Limburg hoger beroep werd ingesteld en nog hangende was op het ogenblik dat de evocatie werd ingesteld. De beslissing van het PC Limburg was met andere woorden niet definitief op het moment van het instellen van het evocatieverzoek.

Het arbitraal college is de mening toegedaan dat de heer SOGUTCU de evocatie heeft ingesteld met als enkele bedoeling zijn laattijdigheid tegen het ingestelde beroep te omzeilen.

Dat kan niet de ratio legis zijn van de mogelijkheid om tegen een beslissing in eerste aanleg in evocatie te gaan.

Overigens stelt het arbitraal college vast dat er geen evocatieprocedure voorligt tegen de beslissing van het beroepscomité VV.

Gelet op het feit dat het arbitraal college de beslissing van de evocatiecommissie niet vernietigt, dient de vordering van de heer SOGUTCU als ongegrond te worden afgewezen. Zowel de hoofdvordering als de vordering in ondergeschikte orde gaan immers uit van een vernietiging van deze beslissing waaruit dan bepaalde gevolgen zouden moeten ontstaan, quod non.

V.4 De betwisting over de verklaring van de heer TUGAY CIFCI van 27 april 2020

Hoewel niet strikt noodzakelijk wenst het arbitraal college toch volgende bemerkingen te maken ten aanzien van het beweerde feit en de verklaring van de heer TUGAY CIFCI op 27 april 2020 waarin hij toegaf dat hij verantwoordelijk was voor de stoot/duw die na de wedstrijd van 5/3/2020 aan de scheidsrechter werd gegeven.

In verband met deze verklaring zij onder meer opgemerkt:

- dat deze de wedstrijd van 5/3/2020 betreft en slechts werd afgelegd op 27/4/2020;
- dat deze verklaring werd afgelegd nadat de club, waarbij de heer SOGUTCU is aangesloten, MIJN GENK 1963, tot tweemaal toe was gevraagd om de dader van de stoot/duw aan de scheidsrechter aan te duiden;
- dat deze herhaalde vraag werd gericht aan de bevoegde correspondent (GC) van de club;
- dat deze verklaring werd afgelegd na de beslissing van het Provinciaal Comité Limburg van 12 maart 2020, waarin de heer SOGUTCU werd gesanctioneerd;

- dat het afsluiten van de wedstrijd en de incidenten nadien onmiddellijk volgden op de gele en de rode kaart die aan speler SOGUTCU werd gegeven door de scheidsrechter, waaruit minstens mag afgeleid worden dat speler SOGUTCU opgehitst was op dat moment;
- dat de heer TUGAY CIFCI in zijn verklaring uitlegt dat het de heer SOGUTCU was die hem ervan weerhield “fysieke agressie te tonen” en eraan toevoegt: “Ik sleurde hem mee tot bij de scheidsrechter”, zodat, voor zover deze verklaring geloofwaardig is, de heer SOGUTCU perfect wist wie de stoot/duw aan de scheidsrechter had gegeven en dit element ook had kunnen aanhalen ter gelegenheid van de behandeling voor het PC Limburg (maar dit niet deed);
- dat, ter gelegenheid van de behandeling van het dossier voor het PC Limburg, de heer SOGUTCU verklaarde dat hij “*misschien onbewust*” de scheidsrechter had geduwd en getuige Wim VANDERPUITTE (speler van de andere ploeg als die van dhr. SOGUTCU) verklaarde over de dader: “*zou SOGUTCU geweest zijn*” en deze verklaring zeker niet in tegenstrijd is met de verklaring van de heer SOGUTCU;
- dat, al dan niet toevallig, de heer SOGUTCU een speler is en de heer TUGAY CIFCI een stafid.

Het arbitraal college stelt vast dat dit allemaal tot nadenken stemt.

De evocatiecommissie was terecht van oordeel dat het evocatieverzoek vroegtijdig werd ingesteld nu evocatie een buitengewoon rechtsmiddel is dat de intrekking beoogt van een in kracht van gewijsde gegane beslissing en er tegen de beslissing van het PC Limburg hoger beroep werd ingesteld en nog hangende was op het ogenblik dat de evocatie werd ingesteld.

V.5 De gevolgen van de straf die bij beslissing van het PC Limburg van 18 juni 2020 werd opgelegd aan de heer TUGAY CIFCI op basis van de door hem afgelegde verklaring van 27 april 2020

De heer SOGUTCU argumenteert dat er nu tegenstrijdige uitspraken bestaan doordat enerzijds aan hem een sanctie werd opgelegd en anderzijds aan de heer TUGAY CIFCI en dit voor dezelfde slag/stoot/duw na de wedstrijd van 5 maart 2020.

Het arbitraal college stelt vast dat zij hiervoor niet gevat is en daarover bijgevolg ook geen uitspraken doen. Bijkomend zij opgemerkt dat tegen de beslissing van het PC Limburg van 18 juni 2020 geen hoger beroep werd ingesteld (wat begrijpelijk is in voorliggende situatie), maar dat evenmin (laat staan tijdig) een evocatieverzoek gebeurde door de heer SOGUTCU.

VI. DE ARBITRAGEKOSTEN

De kosten van de arbitrage worden begroot als volgt:

Algemene kosten:

- administratieve kosten:	150,00€
- aanhangig maken zaak:	250,00€
- kosten arbiters:	802,50€

1.202,50€

De kosten worden ten laste gelegd van de heer SOGUTCU.

VII. BESLISSING

OM DEZE REDENEN,

Het Arbitragecollege aangesteld volgens het Reglement van het Belgische Arbitragehof voor de Sport:

- Verklaart het verhaal van de heer Ishan SOGUTCU ontvankelijk doch ongegrond;
- Veroordeelt de heer Ishan SOGUTCU tot de kosten begroot op 1.202,50 €.

Aldus uitgesproken te Brussel op de zetel van het Belgisch Arbitragehof voor de Sport op 11 augustus 2020.

Guy HERMANS
Bilzersteenweg, 243
3700 Tongeren

Joris DE TOLLENAERE
Gentsesteenweg, 214
8500 Kortrijk

Thomas VUYLSTEKE
Spytenburg, 17
8800 Roeselare

Lid

Voorzitter

Lid